

Alppien lumo

"Tiedät, mitä intohimo on

Kun vapisee kehon solut

Kun halu halata

Peittää taivaan muodot”

Alppien lumo

Tukholma-Frankfurt kone laskeutui täsmälleen aikataulussa klo 13.30. Krista käveli nopeasti saapuneiden alueen uloskäynnille. Michael odotti häntä siellä.

He olivat tavanneet Itävallan Alpeilla Lechin hiihtokeskuksessa.

Krista, hänen miehensä Edward ja heidän 16-vuotias poikansa Sebastian olivat olleet siellä silloin lomalla ystäviensä Birgitin, Lennartin ja myös heidän 16-vuotiaan poikansa Karlin kanssa.

Oli maaliskuun ensimmäinen viikko. Aurinko paistoi koko viikon, alppirinteet olivat auringossa kimaltelevan pehmeän lumen peitossa, joten hiihto oli nautinto.

Krista oli rakastunut Alpeihin jo ensimmäisestä vierailustaan lähtien, käydessään opiskelijana luokkatovereidensa kanssa vuorilla. Ja nyt, laskeutuessaan rinteestä kirkkaan sinisen taivaan alla lumivalkoisten vuorten ympäröimänä Krista tunsi täydellisen vapauden ja loputtoman onnen sisällään. Tällaista on täydellinen yhteys luontoon, hän ajatteli hymyillen.

Edward ja Lennart olivat yhdessä rakennusosalalla ja juttelivat liiketoiminnasta koko ajan lomallaan, mikä ärsytti Kristaa kovasti. He eivät lasketelleet paljon. Enimmäkseen he istuivat oluen ääressä baareissa, joita Lechissä on yllin kyllin. Birgitille laskettelu ei ollut hänen suosikkilajinsa.

Hän vietti aktiivisesti aikaa putiikeissa. Pojat lumilautailivat omilla reiteillään erillään aikuisista, joten Krista lasketteli enimmäkseen yksin. Mutta se ei häntä paljon häirinnyt. Hän rakasti tätä urheilua, ilmapiiriä ja rentoja iloisia turisteja. Kaikki näyttivät olevansa täällä onnellisia.

Sinä päivänä Krista lasketteli jälleen yksin. Sää oli kuin tilauksesta aurinkoinen. Taivas oli pilvetön. Rinteiden baareista kuului sinne kutsuvaa iloista musiikkia. Krista pysähtyi yhteen baariin juomaan paikallista Jäger teetä.

Sattumalta baaritiskillä hän huomasi hänelle miellyttävästi hymyilevän miehen. Mies oli ystäviensä kanssa. Krista istu heitä lähellä. He puhuivat äänekkäästi ja nauroivat.

Krista tunsi jopa itsensä kateelliseksi. Kaikki muut ihmiset laskettelivat yhdessä, kun taas hän oli yksin. Sillä hetkellä Krista tunsi Edwardin loukanneen häntä poissaolollaan. Loman aikana Edvardille oli mielenkiintoisempaa istua Lennartin kanssa baarissa kuin lasketella vaimonsa kanssa.

Krista ja Edward olivat olleet naimisissa lähes 20 vuotta. Heidän parisuhteensa oli muuttunut rakkaudesta ystävyyyteen tai pikemminkin kumppanuuteen.

Tätä ajatellessaan Krista tilasi lisää Jäger teetä. Samalla hänen sekä hymyilevän miehen katseet kohtasivat. Krista hymyili takaisin. Mies aloitti keskustelun ensimmäisenä.

Hän puhui englantia amerikkalaisittain. Krista oli ammatiltaan englannin kielen opettaja ja johti Tukholmassa sijaitsevaa liikemiehille suunnattua kielikouluun.

- Missä on teidän laskettelijaryhmänne? - mies kysyi viehättävästi hymyillen.

- Mistä tiedätte, että kuulun laskettelijaryhmään? - Krista vastasi yllättyneenä.

- Näin teidät eilen yökerhossa. Teillä on mielenkiintoinen ryhmä.

- Emme ole turistiryhmä, vaan kaksi perhettä lasten kanssa.

He todella kävivät eilen yökerhossa kuuntelemassa paikallista tirolilaista livemusiikkia.

- Oho, en voisi kuvitellakaan, että noin nuorella äidillä on jo aikuinen poika. Mistä olette kotoisin?

- Kiitos kohteliaisuudesta, - Krista vastasi viehkeästi hymyillen. Nimeni on Krista, olen Tukholmasta entä sinä?

- Nimeni on Michael, olen kotoisin New Yorkista. Työskentelen tällä hetkellä Frankfurtissa USB-pankissa.

-Lasketellaanko yhdessä, - Michel ehdotti.

-Lasketellaan, - Krista suostui.

Loppujen lopuksi hän oli tylsistynyt olla yksin.

Ja he kaksi hiihtivät rinnettä pitkin alas siksakkia vasemmalle ja oikealle ylöspästä seisovien vuorten ympäröimänä.

Michael lasketteli kauniin ammattilaisesti. Krista seurasi häntä ja matki hänen tyyliään. He laskettelivat synkronisesti samassa rytmissä. Michael tunsu Kristan hengityksen takanaan, ja se kiihotti häntä. Kristakin sai myös hänelle aiemmin tuntemattomia energisiä impulsseja. Tällaisessa sopusoinnussa he laskeutuivat kylään. Krista ei ehtinyt edes huomata, kun he olivat jo kylässä alhaalla. Hän halusi jatkaa tätä maagista laskua loputtomiin. He pysähtyivät, ja Michael halasi häntä kiittäen seurasta.

-Lähden huomenna Frankfurtiin, mutta haluaisin nähdä sinut uudelleen, - hän sanoi.

Mekaanisesti, kuin lumoutuneena, Krista otti käyntikorttinsa takkinsa taskusta ja ojensi sen hänelle.

-Tässä on käyntikorttini, soita minulle Frankfurtista, -hän vastasi iloisella silmänräpäytyksellä. Michael iski silmää takaisin, ja he erosivat.

Tukholmassa alkoi loman jälkeen tavallinen arki elämä: työ, kotityöt, joskus tapaamiset ystävien kanssa. Mutta nyt nämä arkitoimet olivat paljon miellyttävämpiä. Hänellä oli oma salaisuutensa - Michael.

Michael soitti hänelle lähes joka päivä kertoen työstään ja elämästään Frankfurtissa.

Ilmeni, että hän oli myös naimisissa, mutta hänen vaimonsa ja lapsensa asuivat New Yorkissa. Puhuessaan puhelimesta he tutustuivat toisiinsa. He jakoivat toisilleen päivän tapahtumat ja puhuivat huomisen suunnitelmista. Joskus Krista valitti hänelle epäonnistumisista työssään ja jopa kysyi häneltä neuvoa. Michael oli taas kiinnostunut siitä, mitä Kristalla oli yllään, minkä väriseksi hänen kyntensä oli lakattu tänään ja millainen hiustyyli hänellä oli. Krista oli tietysti erittäin otettu tästä. Hän odotti näitä soittoja kaivaten kuulla hänen samettibaritoniaan, johon hän oli jo rakastunut.

Michaelin puheluista tuli pian välttämätön osa Kristan elämää. Ja niin he soittelivat toisilleen lähes kolmen kuukauden ajan, kunnes Michael ehdotti hänelle tapaamista Frankfurtissa.

Ja sitten Kristalla tuli ongelma, miten kertoa Edwardille matkasta Frankfurtiin.

Eikä hän voinut olla menemättä Michaelin luo. Kristan oli nähtävä hänet.

Ratkaisuksi löytyi Frankfurtissa järjestettävä kielikoulujen kansainvälinen symposium vieraiden kielten opetuksesta.

Hän kertoi Edwardille, että symposiumi kestää kolme päivää.

Ja nyt hän oli jo tulossa Frankfurtin lentokentän saapuneiden matkustajien uloskäynnille.

Yhtäkkiä Krista tunsikin olonsa levottomaksi. Oikeastaan he olivat vain tähän asti soitelleet toisilleen kolme kuukauden ajan. He olivat kommunikoineet vain puhelimitse tuntematta toisiaan sen enempää.

-Hullua, - Krista ajatteli itsekseen. Mitä minä teen, miksi tulin tänne?

Krista päätti kääntyä heti toiseen suuntaan, kun yhtäkkiä hän kuuli tutun äänen: Krista!

Michael käveli häntä vastaan iloisesti hymyillen. Hänen silmänsä loistivat ja hän näytti olevan täysin huumautunut. Vasta nyt Krista huomasi punaisen ruusukimpun Michaelin kädessä.

-Tervetuloa Frankfurtiin, -

hän sanoi ojentaessaan ruusukimppua.

-Olen erittäin iloinen nähdessäni sinut jälleen, - hän kuiskasi Kristan korvaan hellästi halaten.

-Olen todella onnellinen! Unelmani toteutuivat! Olin kuvitellut tätä tapaamista niin usein ja nyt sinä oletkin täällä!

Michael otti Kristan matkalaukun ja halaten he lähtivät ulos.

Krista ei vielääkään tuntenut oikeasti olevansa Frankfurtissa kävelemässä hänelle lähes tuntemattoman miehen kanssa hymyillen ilosta.

Sitten he saapuivat parkkipaikalle Michaelin Mercedes SLK avoautolle. Frankfurtissa toukokuun lopulla oli Tukholmaan verrattuna erittäin lämmintä.

Michael avasi tyylillä Kristalle auton oven. Krista istuutui autoon suoristaen hameensa.

Hän oli pukeutunut mustaan hamepukuun, jonka alla oli vihreä- ja valkoraitainen pusero.

Michael oli pukeutunut farkkuihin, vaaleansiniseen paitaan ja tummansiniseen olkapäille laitettuun villapaitaan.

Michael istuutui autoonsa ja lähti ajamaan.

- Miten hieno auto sinulla on, -

Krista avasi hiljaisuuden Michaelin keskittyessä ajamaan lentokentän alueelta.

- Ja sinulla on muuten erittäin kauniit sääret! –

Michael vastasi ja samalla he nauroivat yhdessä.

Michael ajoi taitavasti moottoritielle.

- Mikä on ohjelmamme ja minne olemme nyt menossa? - Krista kysyi.

-Ensimmäisenä haluan näyttää sinulle hauskan Rüdesheimin kaupungin.

- Kaupungin yksi katu Drosselgasse tarkoittaa rastas kujaa. Tätä katua kutsutaan näin, koska siellä on vain ravintoloita, joissa erilaiset musiikkibändit esiintyvät aamusta iltamyöhään. Siellä vierailijat niin halutessaan voivat tanssia ja laulaa mukana.

- Kaupunki sijaitsee Rein-joen rannalla noin 40 kilometrin päässä täältä. Mennäänkö?

Krista ei ollut koskaan käynyt näissä paikoissa, joten hän oli uteliaan kiinnostunut.

He poistuivat moottoritieltä ja ajoivat Reinin jokilaaksoa pitkin. Tien vasemmalla puolella virtasi Rein. Oikean puolen kukkuloiden valtaviin viinitarhaviiljelmien näkymät vuorottelivat keskiaikaisten linnojen kanssa.

Sää oli upea auringon paisteen lämmittäessä. Krista tunsu lämpimän tuulen lempeästi puhaltavan hänen kasvoilleen.

- Miten kaunista täällä onkaan! – Krista laushti

- Kyllä, Etelä-Saksa on luonnoltaan, arkkitehtuuriltaan ja viinitiloiltaan rikas alue! Michael totesi.

- Tien varrella tulee Schloss Reinhartshausen linna. Pysähdyttäisiinkö sinne,- hän ehdotti. Heillä on oma Erbacher Riesling viini, jonka tuotannon he aloittivat jo vuonna 1337! Pidän tästä monipuolisesta hedelmällisestä viinistä. Oletkin varmasti jo nälkäinen. Linnassa on mukava ravintola, jossa on terassi ja avara näkymä Reinille.

He ajoivat kukkulalla sijaitsevan viinitarhapensaiden keskellä yleästi seisovan linnan pihalle. Astuessaan ravintolan saliin hovimestari tervehti heitä kohteliaasti.

- Aiotteko syödä lounasta? - hän kysyi.

- Kyllä, haluaisimme terassipöydän.

Hovimestari johdatti heidät terassille ikkunapöydän viereen. Terassilta avautui satumainen näkymä Reinin laaksoon vihreine kukkuloineen, niittyineen ja viinitarhoineen. Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta!

Näkymän kauneus oli Kristalle sykehdyttävä. Hän tunsisi sisällään jälleen lämpimän onnen tunteen.

Michael tilasi pullon paikallista Rieslingiä, mutta ensin he joivat tapaamisen kunniaksi samppanjasilliset.

Saksassa toukokuu on parsan aikaa. Niinpä he tilasivat grillattua siikaa parsalla, joka sopi erinomaisesti Rieslingin kanssa. Sekä Riesling että kala maistuivat mainiosti.

Michael oli mukava. Hän vitsaili jatkuvasti ja kertoi erilaisia mielenkiintoisia tarinoita. Esimerkiksi, tämän linnan viinintekijät keksivät makean jälkiruokaviinin ylikypsistä ja myöhään syksyllä jäätyneistä korjaamatta jääneistä rypäleistä. Yleensä nämä rypäleet heitettiin pois, mutta säästäväinen viinin valmistaja kokeili valmistaa viiniä tästä lajikkeesta, ja onnistui! Tälle myöhäisen sadon rypälelajikkeelle annettiin nimi "spätlese". Näin "spätlese" saavutti suosion jälkiruokaviininä.

Reinhardtshausenin linnasta he jatkoivat Rüdeshheimin kaupunkiin.

Saavuttuaan Rüdeshheimiin Michael toi Kristan Drosselgasse kadulle. Krista ei ollut koskaan nähnyt vastaavaa. Lyhyen, noin kahden kilometrin pituisen kadun varrella sijaitsi peräkkäin ravintoloita, joista kuului eri orkestereiden iloista soittoa. Siellä esiintyi puhallinorkestereita, jazzbändejä soittaen myös pop- ja rock-musiikkia. Kaikki tämä tapahtui ulkona. Krista ja Michael poikkesivat ravintolaan, jossa nelihenkinen

bändi soitti kantrimusiikkia. Se oli heidän molempien lempimusiikkia, joka innostikin heidät tanssimaan. Michael kosketti Kristaa hellästi olkapäistä tuoden hänet lähemmäksi niin että he tanssivat rytmikkäästi keinuun. Tanssiessaan he tunsivat toistensa läheisyyden lämmön ja nauttivat siitä. Sitten Michael suuteli häntä hellästi ja pitkään. Aika tuntui pysähtyvän illan, kuun ja kirkkaiden tähtien loistaessa heidän suudellessaan kuunvalossa.

Kumpikaan heistä ei huomannut paluuta Frankfurtiin. Michael oli varannut hotellihuoneen näkymällä Mainille. Krista ei edes kerennyt ihailla huoneen kaikkea tyylikkyyttä, kun jo Michael aloitti intohimoisen suutelemisen.

- Olet ihmeellinen, - hän toisti jatkuvasti. Vastaten Michaelin suudelmiin Krista työnsi hänet valtavalle sängylle ja he molemmat sulautuivat toisiinsa. Michael rakasteli pitkään, hellästi ja innokkaasti. Krista ei osannut tunnistaa itseään nyt täysin erilaisena rentona ja intohimoisena naisena.
- Hän ei ollut koskaan aikaisemmin tuntenut rakastavansa ketään niin paljon kuin nyt Michaelia. Krista tunsu kuuluvansa vain hänelle. Hän nautti Michaelin vahvojen käsivarsien syleilystä tuntien hänen urheilullisen joustavan vartalon ja huulien herkkyyden.

Michael osoittautui Kristaa seksuaalisesti kokeneemmaksi. Krista halusikin tämän vuoksi häntä yhä uudelleen ja uudelleen.

Yö tuntui kuluivan silmänräpäyksessä.

Koko seuraavan päivän he kävelivät ympäri lämmintä Frankfurtin keskustaa lounastaen viihtyisässä ravintolassa Mainin rannalla.

Krista piti Frankfurtin arkkitehtuurista, jossa kaksi erilaista tyyliä yhdistyivät saumattomasti: saksalaiset 1600-luvun Fachwerkhäuser talot ja modernit 1900-luvun amerikkalaistyylliset tornitalot. Frankfurt sijoittuu tyylikkäästi Main-joen molemmille puolille, joita kaksi majesteettista siltaa yhdistää.

Tässä kaupungissa Michaelilla oli lempisikaribaari, jonne hän toi Kristan. Siellä jokainen voi tilata suosikkisikarin oman drinkin kanssa. He tilasivat kaksi kuubalaista Cohiba sikaria ja kaksi Drambuie viskiä. Michael oli käynyt Kuubassa monesti ja näytti tietävän kaiken kuubalaisista sikareista. Käytännössä hän piti Kristalle luentoa kuubalaisten sikarien tuotannosta ja lajikkeista. Krista ei ollut aikaisemmin polttanut sikareita, joten hän seurasi Michaelin tyylikästä taitoa. Polttaessaan hän näytti vielä seksikkäämmältä ja oli täysin hurmannut Kristan.

Hän tykkäsi myös polttaa sikaria sen vahvuudesta huolimatta ikään kuin heillä olisi ollut yhteinen rituaali.

Michael oli hyvin sivistynyt ja paljastui vielä myös puhtaaksi romantikoksi. Illalla hoteliin palatessa hän pysäytti Kristan sisäänkäynnille kuuntelemaan läheisessä puussa istuvan satakielen laulua.

- Kuuntele tuota satakieltä, joka väsymättä kutsuu luokseen kumppania, - Michael lausahti.
- Joten minäkin kutsun sinut syliini, - hän kuiskasi Kristan korvaan häntä syleillen.

Krista vapisi hänen sylissään voimakkaasta halusta antautua hänelle. He menivät nopeasti huoneeseen ja nytkään yön aika ei riittänyt heille nauttia toisistaan. Heidän intohimoinen halunsa omistautua toisilleen oli sammumaton. Toistensa hellät hyväilyt ja jatkuvan harmonian eleet loivat heidän rakastelustaan vieläkin impulsiivisemmän.

Michael avasi Kristalle uusia tunteita miehen ja naisen välisessä suhteessa.

Varhain seuraavana aamuna Krista lensi Tukholmaan ja tunsu tämän sadun päätyvän liian nopeasti. Kotiin saapuessaan Krista mietti jo miten tätä satua voisi jatkaa.

Edward oli kiireinen projektiensa kanssa lähtien kotoa aikaisin ja palaten myöhään. Krista pysyi myös pitkään toimistollaan. Joka ilta hänellä oli "tapaaminen" Michaelin kanssa. He juttelivat puhelimesta lähes tuntikausia, ja näistä puheluista tuli osa heidän elämäänsä.

Kirja kertoo miehen ja naisen satunnaisesta kohtaamisesta Itävallan Alpeilla, josta kehkeytyy romanssi.

